

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

เป็นตามนิสัยวาสนา

สรุปทองคำเมื่อวันที่ ๑ มิถุนา เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๔ บาท ๒๖ สตางค์ ตอนบ่าย คุณเกรียงชัยนำมาถวาย ๑ กิโล แต่คงจะมาออกในวันหลังเพราะทางลงบัญชีไม่รู้ เราเป็นผู้รับเรารู้ ทางนี้ไม่รู้ก็เลยออกตามเดิม เมื่อวานนี้คุณเกรียงชัยนำมาถวายทองคำ ๑ กิโล และ ๑ พันดอลลาร์ พร้อมกับเงินไทย ๑ แสนบาท ถูกต้องไหมที่พูด ตรงไหม (ถูกต้องครับ) ก็เรามั่นหลงหน้าหลงหลัง มันอาจนึกว่าหนึ่งแสนบาทหรือสองแสนบาท แต่เราคิดว่าอยากได้สามแสนบาท มันอาจเคลื่อนตรงนั้นก็ได้อีก รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเป็นจำนวน ๖,๑๘๕ กิโลครึ่ง ดอลลาร์ทั้งหมดได้ ๗,๗๗๑,๙๓๓ ดอลลาร์

เวลานี้เรากำลังเจียดเงินที่จะเข้าซื้อทองคำ กำลังพยายามเจียดเข้าๆ ทางนี้เจียดเข้า ทางนั้นก็มาขอมาแย่ง เลยไม่ทราบจะเจียดทางไหน ดีทางไหนละซี คือเงินสดนี้ตามที่เราได้ประกาศมาตั้งเดิมนั้น เราประกาศว่าเงินสดนี้จะไม่เข้าคลังหลวง จะเข้าเฉพาะทองคำกับดอลลาร์ สำหรับเงินสดนี้เราจะช่วยชาติทั่วไปหมด เราจะไม่เข้าคลังหลวง เราเป็นผู้รับผิดชอบเอง อะโรบคพร่องอะไรสมบุญเราพิจารณาเอง ที่นี้มันก็อดไม่ได้ต้องแยกเข้าไป เราแยกเอง เราได้แยกจากเงินที่ไม่เอาเข้าคลังหลวงนั้นเป็นซื้อทองคำเข้าคลังหลวงแล้ว ๑,๑๑๒ ล้าน ต่อจากนั้นไปเราก็เจียดเข้าไว้ๆ เร็วๆ นี้ก็จะโอนเงินจากทางนี้ไปเข้าบัญชีกรุงเทพแล้วจะเอาออกซื้อทองคำ เวลานี้ดูเหมือนจะไม่ต่ำกว่า ๓๕ ล้านเป็นอย่างน้อยแหละ เราจะรีบซื้อเสียตอนนี้ เพราะทองคำขยับขึ้นขยับลง ได้มาเราก็จะสั่งให้โอนจากทางนี้ไปกรุงเทพ แล้วให้ทางกรุงเทพซื้อทองคำเลย ประมาณ ๓๕ ล้าน ให้ต่ำกว่านั้นไม่ต่ำ เป็นแต่เพียงเราจำไม่ได้ในบัญชีเท่านั้นแหละ

ยังงี้ต้องให้สมบุญนะ ฟัน้องทั้งหลายกรุณาทราบ ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้ อยากรู้ต้องสมบุญแบบตามนี้เลย เราเชื่อฟัน้องทั่วประเทศไทยเรา ไม่ใช่ชาวไทยที่ขาดบาทขาดตาเต็ง ซึ่งหัวหน้าพานำไปแล้วให้ได้ทอง ๑๐ ตันไม่ได้แบบนี้ไม่มี ถ้าทองไม่ได้ ๑๐ ตันแสดงว่า ฟัน้องชาวไทยเราทั้งหลายดวงตาบอดด้วยขาดบาทขาดตาเต็ง ใ้อหยังที่ไปตีหรือไปชิงมันไว้ มันร้องแก็กๆ มันก็ขาด มันมีเพียง ๕๐ สตางค์ ใ้อหยังมีเพียง ๕๐

สตางค์ ไร่ปุ๊กก็มี ๕๐ สตางค์ ไร่หมีมี ๕๐ สตางค์ หมา ๓ ตัวมี ๖ สลิง แล้วคน ๖๒ ล้าน คนก็เพียงคนมี ๓ บาททั้งหมดทั่วประเทศ ดูได้ไหมพิจารณาซิ

เราพูดอย่างเข้มข้น เราพิจารณาหมดแล้วนะก่อนที่เราจะมาออกประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้ เป็นยังไงเราพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ลงจุดนี้สำหรับดอลลาร์เราไม่วิตกแหละ ยังไงต้องได้ ๑๐ ล้าน ส่วนทองคำนี้เป็นสมบัติที่มีน้ำหนักมาก ยกลำบาก เพราะฉะนั้นจึงกำหนดพิจารณาให้ ทบพวนไม่รู้กี่ครั้งก็หนกว่าจะมาลง ๑๐ ตัน ที่นี้ลงจุดนี้แล้วจึงออกประกาศเลย เป็นอันว่าถอยไม่ได้เลย ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน แต่เราเชื่อพี่น้องทั้งหลายว่าสมบูรณ์แน่ อย่าว่าแต่ได้ ๑๐ ตันเลย สมบูรณ์ว่่างั้นเข้าอีกทีหนึ่ง

คำว่าสมบูรณ์อย่างน้อยได้ ๑๐ ตันกับ ๕๐ สตางค์ สมบูรณ์เต็มที่แล้ว ถ้าหนึ่งบาทก็เลยไปแล้วแหละ ยังไงก็ต้องได้ไม่เป็นอื่น ว่่างั้นเลย ด้วยความหมายมั่นปั้นมือของเราที่จะให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เพื่ออุ้มชาติไทยของเรา เกียรติยศชื่อเสียงของชาติไทยเรา ขึ้นพร้อม ๆ กัน เราถึงได้หมุ่นตัวลงในจุดนี้ด้วยการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว อันนี้เป็นสิ่งที่มีคุณค่ามากที่สุด ยิ่งกว่าเงินในกระเป๋าของแต่ละคน ๆ กระเป๋าหนึ่งมีเท่าไรเอามารวมกัน จะเป็นพัน ๆ ล้านก็ตาม สูเงินที่เราไปซื้อทองคำเข้ามาสู่คลังหลวงนี้ไม่ได้นะ อันนี้จะเป็นเครื่องประดับชาติ ประกาศก็เสียงดังไกลทีเดียว ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้ประกาศเสียงก้องวานไปทั่วโลกเลย

เงินในกระเป๋าของเราใครไปเห็นไปประกาศวะ เสียงดังที่ไหน เจียบเลยใช้ไหมล่ะ มีเท่าไรมันก็เจียบไม่เห็นดัง ไม่เห็นส่งคุณค่าชื่อเสียงให้เจ้าของได้รับความภูมิใจจากคนอื่นที่เขามชเมยบ้าง แต่ในคลังหลวงออกเลขทันที เสียงดังไปหมด บ้านเราเมืองเราคลังหลวงของเราก็อบอุ้นด้วย ชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณของชาติไทยเราขึ้น ความเอจจริงเอจจ้งจากความรักชาติขึ้น ๆ พร้อมกัน ๆ เลย มีศาสนาซึ่งเป็นพ่อแม่อันเลิศเลอของเรามาคุ้มครองพวกเราด้วย แล้วนำศาสนานั้นออกมาประกาศนำพี่น้องทั้งหลายด้วย โดยหลวงตาเป็นผู้นำออกมาแสดงทุกอย่าง นี่ละศาสนาด้วย ทางชาติด้วย อุ้มกันขึ้น ต้องขึ้นไม่สงสัย ที่ว่า ๑๐ ตันนี้ขึ้นไม่สงสัยเลย สมบูรณ์เรว่่างั้นเลย

เมื่อวานว่่าง ๆ เรายังไปกราบหลวงปู่มั่นเราที่วัดสุทธาวาส กราบทั้งรูปปั้น ทั้งพระธาตุท่าน ทั้งคุณมหาคุณของท่านด้วย ไปกราบออกมา เขาก็มาตั้งเก้าอี้ตั้งอะไร คนรุมมาเลยนะ ไปเราก็ขอภัย เรานั่งให้ประมาณสัก ๕ นาที ต้องขอภัยด้วยเพราะเราลำบากลำบาก เหน็ดเหนื่อยมาก อย่าให้รับแขกรับคนตลอดเวลาเลย ไปไหนมีแต่รับแขกรับคน พอ

ขอความเห็นใจจากเขาแล้วก็ลุกจากเก้าอี้มาเลย พอเห็นเราไปรุมมาทุกแห่งทุกหน เก้าอี้ไม่ทราบมาจากไหนมารออยู่แล้ว เราก็นั่งให้ดูเหมือนไม่ถึง ๕ นาทีมั้ง จากนั้นก็ขึ้นรถมาเลย เพราะตั้งหน้าไปกราบพ่อแม่ครูจารย์มั่นโดยเฉพาะเท่านั้นไม่ไปไหน เราไม่ยุ่งกับอะไร แต่พวกแขกคนชั่วเย้ยๆ เมื่อวานมันวันอาทิตย์คนชั่วเย้ยๆ เราก็นั่งคุยสักสามสี่นาทีแล้วก็ลุกเลย มาจากทางไหนๆ เราไม่ถาม เรื่องราวมันจะยืดยาว

เอ้อ นี่รถเขามาหรือยัง รถส่งเขามาจากในบ้าน เขาก็คงจะมาเอง เราสั่งเรียบริ้วยแล้วเขาจะมาจัดการเรื่องราวที่เราสั่งเอง คือวันนี้จะเอาของ (ยังไม่มาครับ) ไม่มาก็ไม่เป็นไรเขาจะมาเอง บางทีเขาอาจไปตลาดเสียก่อน กลับมาถึงจะเข้ามาเอาของ คือของที่พี่น้องทั้งหลายมาบริจาคนี้มีมากพอสมควร เราเลยแบ่งเอาของจากนี้ แยกออกจากคนไข้ เพราะบางอย่างไม่เกี่ยวกับคนไข้คนมีอายุ ถึงเกี่ยวก็ตาม เพราะเราสงเคราะห์คนไข้ก็สงเคราะห์มานาน ที่นี้วัดต่างๆ ที่ควรจะได้รับการสงเคราะห์จากเราก็มีจะว่าไง วันนี้จึงสั่งทางโน้นให้มาเอาของในโกดัง เอาไปสองคันรถวันนี้ ให้ไปวัดกุสุมโฆก่อน แล้ววันหลังต่อไปถึงจะไปวัดผาแดง

วัดกุสุมโฆก็ดี วัดผาแดงก็ดี นี่เป็นวัดทองคำ เพชรน้ำหนึ่ง ทั้งสองวัดนะ เป็นแต่เพียงนิสสัยวาสนาที่มาใช้ในแดนสมมุตินี้ต่างกันเท่านั้น ส่วนวิมุตตินั้นเหมือนกัน ลูกศิษย์ของเราทั้งสองเลยนะ ธรรมลี จะไม่พูดเต็มปากได้ยังไง ท่านวันชัยก็มาพูดต่อปากต่อคำ เรื่องการภาวนาเป็นยังไงๆ ชัดชัดตรงไหนเราเป็นผู้แก้ไขให้ทั้งนั้นๆ จนกระทั่งทะเลาะ นี่อันหนึ่ง แล้วธรรมลีก็ตั้งแต่วันบวชแล้ว บวชวันถวายเพลิงหลวงปู่มั่น บวชวันนั้นที่วัดป่าสุทธาวาส ตั้งแต่บวชแล้วติดสอยห้อยตามเราตลอดเหมือนเด็กนะ ธรรมลีนี้เหมือนเด็ก ไม่มีธรรมวินัยอะไรเลย เอาพ่อแม่กับลูกเข้าเลย เป็นใหญ่กว่า เราจะไปไหนติดตาม คือไม่ต้องขออนุญาตนะ เห็นไหมไปกรุงเทพด้วย ต่อมตาม ถ้าไปขออนุญาตท่านจะไม่ให้ไป ต้องขโมยไปแบบนี้แหละ เห็นไหมล่ะ เป็นอย่างนั้น

ไปที่ไร อยากไปไปเลยนะ ป๊าบ ขโมยไปเลย เป็นอย่างนั้น นี่เป็นนิสัยอันหนึ่ง เราก็ทราบ นี่ก็ตั้งแต่ต้นมา เราสอนตั้งแต่ ก.ไก่ ก.กา เรื่อยมา ท่านวันชัยนี้ก็มาอยู่กับเราหลายปี เวลาท่านอยู่ที่มูลนิธิหลวงปู่มั่นที่ฝั่งธนฯ พอตีเราไปนวดเส้น ก็ไปเจอท่านวันชัยที่นั่น ถามเหตุถามผล จะไปไหนมาไหนหลักเกณฑ์ไม่ค่อยมี เราก็มักไม่เคยได้บอกใครให้มาอยู่กับเรา นี่ได้บอกเลย พอได้ความว่า เหมือนว่าหลักลอย วังนั้นเถอะนะ จะไปไหนมาไหน พูดยากๆ ตอบยากๆ ลำบากการตอบ นี่แสดงให้เห็นว่าหลักลอย เราก็บอกว่า ถ้างั้นให้ไปอยู่วัดป่าบ้านตาดกับผมที่วัด พอเรามาท่านก็ตามมา มาอยู่ที่นี้แล้วเข้าๆ ออกๆ จากนี้ก็ไปตั้งที่วัด

นั่น เราก็ให้ไปอยู่ที่วัดภูสุงโหมเรื่อยมา สักเท่าไรปีแล้ว มาอยู่กับเราตั้งแต่ปี ๒๕๒๓ มันก็ ๒๓ ปีแล้วตั้งแต่เกี่ยวข้งกันมา ใกล้ชิดติดพันจริง ๆ ๒๓ ปี

นี่เราก็สอนมาตั้งแต่ต้นเหมือนกันกับท่านลี ต่อปากต่อคำเราเอง เราเป็นคนสอนเอง เล่าเรื่องอะไรมาให้เราฟังเอง ๆ เพราะฉะนั้นเราถึงพูดได้เต็มปาก นี่เราฟังแล้ว ว่าทั้งสองนี้เป็นเพชรน้ำหนึ่งด้วยกัน ต่างกันแต่นิสัยวาสนาที่ใช้ในแดนสมมุติเนี่ย เท่านั้น ส่วนวิมุติเนี่ยเหมือนกันหมด กรุณาทราบเอาไว้

อย่างนี้ละการพูดธรรม กิเลสมันคอยจะเย็บปาก ๆ ใครพูดอรรถพูดธรรม ใครได้คุณงามความดีอะไร ๆ นี้ ถือกันแท้ ๆ ถืออะไรก็กิเลสพาให้ถือ ธรรมท่านไม่ถือ ท่านรู้จักสูงจักต่ำยิ่งกว่ากิเลสเป็นไหน ๆ เรื่องธรรม ทำไมกิเลสจะมาสอนธรรมสอนศาสนา ทั้ง ๆ ที่ศาสดาปราบกิเลสราบเรียบลงไปแล้ว ถ้าพูดเรื่องอรรถเรื่องธรรม เรื่องมรรคเรื่องผลอย่างนี้ หรือผู้นั้นเป็นอย่างนั้นได้อย่างนั้นรู้อย่างนั้นเห็นอย่างนี้แล้ว โห้ย ถือกันเอามากมายนะ เย็บปากกันเลย เป็นของเสนียดจัญไร ๆ อย่างยิ่งทีเดียว ถ้าพูดเรื่องอรรถเรื่องธรรม ทั้ง ๆ ที่เป็นของดีเลิศเลอ พระพุทธเจ้าเลิศเลอมาจากอรรถธรรม แล้วนำธรรมมาสอนโลกมาสอนสาวก จนกระทั่งสาวกทั้งหลายประกาศธรรมสอนโลกทั่วดินแดนมา พูดได้หรือไม่ได้ ฟังซิณะ ท่านพูดได้ไหม สามแดนโลกธาตุพระพุทธเจ้าสอนหมด ได้หรือไม่ได้ พูดได้หรือไม่ได้ สงฆ์ สรรณิ คัจฉามิ ของแดนแห่งชาวพุทธเรานี้ทั่วไปหมด ท่านพูดได้หรือไม่ได้ พิจารณาซิ

นี่เราเอาธรรมมาพูดกันจากความดีงามของเรา ที่ปฏิบัติตะเกียกตะกายมามากน้อย มาพูดกันด้วยความดีงาม ไม่มีอะไรเสียหาย มีแต่คุณค่ามีแต่ราคา มีแต่ความเป็นมหามงคล แล้วทำไมเพลงกิเลสมันเย็บออกมาอย่างนี้ไม่ควรพูด อย่างนี้เท่านั้นพอ หมอบราบให้กิเลส เป็นยังงใจขนาดไหนพวกเรานะ หลวงตาจะพูดให้เต็มปากฟาดกิเลสให้ปากแตกไปเลยเถียนะ เพราะมันฟาดหลวงตามาก็กัปกักลับแล้ว เวลาพื้นขึ้นมาฟัดมันลงแล้ว ทีนี้เห็นมันหมดเรื่องมันหลอกลวงโลกแบบไหน สถานใด เย็บออกมารู้อันที่ ๆ พูดจริง ๆ เราไม่ได้คายนะ แต่ก่อนมันก็ไม่รู้

ทีนี้เวลาเราพูดคุณงามความดีนี้พูดไม่ได้ กิเลสมาเย็บปากว่าเป็นความเสนียดจัญไร เสียมารยาทของกิเลสเข้าใจไหม กิเลสเป็นมารยาทที่เย็บปากธรรมไม่ยอมให้พูดออกมาได้เลย ท่านทั้งหลายฟังเสีย มันเย็บปากคนมาขนาดไหนแล้ว เราจึงบอกว่าเย็บไม่ได้เย็บปากอิตาบัว ว่าอย่างนี้เลยนะ ฟาดปากมันก่อนที่มันจะมาเย็บปากเราแล้ว รู้กลมายามันขนาดไหนแล้ว พอจำนี้มันรู้หมดเลย กลของมันที่หลอกลวงโลกมานานแสนนาน

อย่างที่เรารู้ว่าคุณงามความดีมีผลานิพพาน ใครรู้ใครเห็น ก็ปฏิบัติเพื่อรู้เพื่อเห็น ธรรมก็สอนเพื่อรู้เพื่อเห็น ผู้ปฏิบัติตาม สวากขาตธรรม ที่เพื่อรู้เพื่อเห็น เมื่อปฏิบัติตามรู้เห็นแล้วทำไมจะพูดไม่ได้เหมือนองค์ศาสตาวะ นั้น

กาล สถานที่ อันควรหรือไม่ควรทำจะรู้เอง ไม่มีใครที่จะรู้ละเอียดลออยิ่งกว่าท่านผู้สิ้นกิเลส เอ้า พูดเอาจุดสิ้นกิเลสเลยมาแสดงธรรมสอนโลก ท่านจะสอนให้เป็นความเสียหายที่ตรงไหนไม่มี นำธรรมมาพูดจากการปฏิบัติธรรมเสียหายที่ไหน กิเลสมันฟาดโลกให้จมอยู่ตลอดเวลา นี่ทำไมไม่เห็นความเสียหายของมันบ้าง ยังจะหมอบกับมันอยู่หรือ พิจารณาซิพวกเรา นี่ละการพูดธรรม จึงพูดได้เต็มปาก

ใครจะว่าอะไรก็ตามเราไม่สนใจ เรื่องเหล่านี้เรื่องปากส้วมปากถ่านเราไม่สนใจ ปากอรรถปากธรรมของพระพุทธเจ้า นำมากระจายให้โลกได้รับประโยชน์พ้นจากทุกข์ไปมากมาย ปากกิเลสมันตัวไหนมันปากดิบปากตีพาคนให้พ้นจากทุกข์ไม่มี พอจะหมอบกับมันวะ เอ้า คำนี้มาเราจะตอบ เวลานี้ถึงเวลาที่จะตอบแล้ว ไม่นานเดี๋ยวเราจะตาย ถ้าเราตายแล้วจะไม่มีใครพูดอย่างนั้นนะ เพราะไม่รู้อย่างนี้พูดให้มันจริงประการหนึ่ง ประการที่สองเป็นตามนิตยวาสนา เพราะความรู้ที่เป็นตามนิตยวาสนาไม่ได้เหมือนกัน แต่ความบริสุทธิ์เหมือนกัน แต่ความรู้สึกตื่นหนาบางหยาบละเอียดนี้จะต่างกันเป็นลำดับลำดับ

เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าท่านจึงได้ยกเอตทัคคะ คือเลิศคนละทิศละทาง แก่สาวกทั้งหลายเพราะไม่เหมือนกัน นิตยวาสนาไม่เหมือนกัน นี้เราก็พูดไปตามนิตยวาสนาของเรา ละ วาสนาลิงของเราเราก็พูดแบบลิง ใครจะอยากเป็นลิงกับเราก็ฟังเอานะ ถ้าใครอยากเป็นเทวบุตรเทวดาวิ้งตามกิเลสก็ให้วิ้งตามกิเลสไป ขาไม่มีขาไม่พอไปเหยียมนมา ขาหมูขาหมาขาไอ้หยองไอ้แหง ระวังมันจะกัดขาเอานะ อย่าว่าไม่บอกไปเหยียมนขาวิ้งตามกิเลสไม่ทัน มีขาเดียวสองขาวิ้งไม่ทันต้องไปเหยียมนขามา นั้น มันเห่าแล้วมันจะกัดระวังให้ดีนะ มันจะเอาแล้วนะนั่นนะ มันรู้แล้วนะ

โธ่ง ๆ ๆ (เสียงหมาเห่า)

นั่น เห็นไหม เราจะเอาขามัน มันขู่แล้วเห็นไหม กูไม่เอาละกูพูดเฉย ๆ มึงอย่าเป็นบ้า กูพูดเฉย ๆ กูไม่ได้เป็นบ้านี้วะ

ความหยาบความโลนเรื่องของกิเลสแล้วพูดได้ทุกแบบทุกฉบับ เป็นได้ทุกแบบทุกฉบับ ในโลกสงสารเต็มไปด้วยส้วมด้วยถ่าน ซึ่งเกิดขึ้นจากความหยาบโลน ทำไมไม่เห็นโทษของมันบ้าง ธรรมพระพุทธเจ้าไปให้ความหยาบโลนแก่ผู้ใด ทำไมพูดไม่ได้สอนไม่ได้สอนโลก เพื่อความสะอาดสะอาดทำไมพูดไม่ได้สอนไม่ได้วะ ฟังซิ เอาตรงนี้นะ มาจับกัน

ตรงนี้ เรื่องกิเลสมันเย็บปากโลกเย็บมานานแสนนาน ใครก็หมอบตามมัน ไม่มีใครที่จะโต้ตอบมันเลย เราโต้ตอบสุดเหวี่ยงเราเลย โต้ตอบจนวันตายเพราะความจริงเป็นอย่างนี้ จะให้พูดเป็นอย่างอื่นไม่ได้ กิเลสเป็นความปลอม หลอกตลอดเวลา ธรรมะเป็นของจริง ตลอดเวลาเช่นเดียวกัน มันจึงอยู่ ๒ ฝั่ง จิตอยู่ตรงกลางเรียกว่า เหมือนคลอง แม่น้ำลำคลอง ฝั่งนี้เป็นกิเลส ฝั่งนี้เป็นธรรมติดอยู่ในจิต เวลากิเลสมันมีอำนาจมากมันก็ตีธรรม แหก ๆ เวลาธรรมมีอำนาจมากก็ตีกิเลสแตก จิตบริสุทธิ์พุ่งเลย นี่ธรรมของพระพุทธเจ้า เป็นอย่างนั้น

นี่เราก็ตูถึงเรื่องพระวัด ๒ วัดนี้ เป็นพระวัดน้ำหนึ่ง เพชรน้ำหนึ่ง เราพูดตามนั้นนะ พระภาคปฏิบัติที่ท่านมีหลายแห่งหลายหนนะ พระประเภทเหล่านี้ อริยะตั้งแต่ชั้นหนึ่งชั้นสองชั้นสามชั้นสี่มีอยู่ทั่วไปในวงปฏิบัติ เฉพาะอย่างยิ่งสายกรรมฐานของพระพ่อแม่ครูจารย์มั่นเรา แต่ท่านไม่หิวไม่โหยไม่อยากโฆษณา ท่านรู้เหมือนไม่รู้ เห็นเหมือนไม่เห็น เหมือนหนึ่งคนไปเสีย เพราะท่านไม่หิวโหยกับอะไร เรื่องธรรมจะไม่หิวโหยไม่ติดไม่ตื่น อยู่ด้วยความพอดีสงบเสถียร ถึงกาลเวลาที่ควรจะออกหนักเบาเล็กน้อย จะออกตามอรรถตามธรรมที่เห็นควร ๆ แล้ว ถ้าไม่สมควรก็ไม่ออก นี่เป็นเรื่องนิสัยของผู้ทรงธรรมเป็นอย่างนั้น ถ้าถึงกาลเวลาจะออกแล้วพุ่งเลยเขียวไม่มีรอ เป็นตามกาลเวลา สถานที่ บุคคล หรือเหตุการณ์ นี่เป็นเรื่องของอรรถของธรรม

ให้ท่านทั้งหลายทราบไว้เสีย ธรรมะพระพุทธเจ้าเปิดเผยเพื่อรื้อขนสัตว์ออกจากโลกนี้มาตลอดเวลา ใครจะลืมหูลืมตาให้ลืมเสียนะ อย่าหลับตาวิ่งตามกิเลสตลอดไปจะจมกันทั่วหน้า ไปถามขีทั่วโลกดินแดน ปากไหนที่พูดออกมาว่าข้าได้รับความสุขความสบาย สรูปลงแล้วว่าเพราะกิเลสตัดทาลากเข็นไป หรือพุงเราให้มีความสุข ความเจริญ ไม่มีว่าจั้นเลย ขี้นิวเลยไม่มี แต่เรื่องธรรมมีเป็นลำดับลำดับ แต่กิเลสมันแหลมคมมากนะ คาถาของกิเลสนี้แหลม กล่อมลวงหูไหนนี้หูขาดไปเลย ยังไปยืมหูคนอื่นมาติดอีกขออยากฟังต่อไปอีก หนุนนะเห็นไหม หูขาดมันไม่ยอมเห็นโทษของมัน เจ็บขนาดไหนหูมันถึงขาด มันก็ไม่เห็นความเจ็บของมันความปวดของมัน ยังไปยืมหูอื่นเข้ามาติดอีก จะไปฟังตามกิเลสอีกเข้าใจไหม นี่ละพวกหูยืมทั้งนั้นละเข้าใจไหม พวกนี้ยืมหูเขามาไม่ทัน มาฟังกิเลส

ถ้าเรื่องธรรมแล้วหูหนวกตาบอดไปหมด มีแต่คนตาบอดถ้าเกี่ยวกับเรื่องธรรม หูหนวกอยู่ในนี้ ตาบอดอยู่ในนี้ ถ้าหูดีตาดียิ่งกว่าตาหมาตาแมวแล้ว คือหูของพวกที่วิ่งตามกิเลสพากันเข้าใจไหมนี้ เหอ โห มันสงสารนะ สงสารจริง ๆ เราพูดเราไม่มีอะไรกับโลก จะพูดหนักพูดเบาพูดดูพูดดำ พูดดีพูดอะไรก็ตามเหมือนกันหมดเลย พูดโดยเหตุโดยผล

โดยอรรถโดยธรรม จึงไม่มีอารมณ์อะไรติดใจว่าได้พูดหนักไปเบาไป พูดดุด่าพูดตีพูดอะไร หรือพูดสกปรกสะอาดอะไรนี้เราไม่มี มันออกจากธรรมชาตินี้แล้ว พร้อมแล้วพอแล้วทุกอย่าง ๆ ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสเอาแล้วพลิกนุ่นพลิกนืออยู่อย่างนั้น

ไปแล้วไปพูด เอ้ วันนี้พูดหนักไปหรือเบาไปนะ เขาจะพอใจหรือไม่พอใจนะวันนี้ เป็นบ้ำอารมณ์เจ้าของอีก ถ้าพูดดีก็มากุมิใจเจ้าของอีก เป็นบ้ำ ถ้าพูดเป็นลักษณะที่ว่าจะขัดใจเขา เขาขัดหรือไม่ขัดไม่รู้นะ ตัวหากขัดตัวเองเสียก่อน แล้วก็มาเป็นอารมณ์เป็นบ้ำอันนั้น เสียใจทั้งวัน วันนั้นบ้ำเสียใจอารมณ์เจ้าของตัวเอง เป็นบ้ำอยู่อย่างนั้น นี่พูดจริง ๆ นี่ไม่เป็นอะไรกับใคร สามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีในหัวใจเลยพูดให้ท่านทั้งหลายฟังเสีย บอกไม่มี ไม่มีมาได้ ๕๕ ปีนี้แล้ว ตั้งแต่บัดนั้นมาไม่เคยปรากฏว่าแม่เหลน ๆ ของกิเลสที่โผล่ขึ้นมาให้เราได้เห็นหน้า เทอ กูนี้กว่ามึงฟังตั้งแต่วันนั้นแล้วมึงยังโผล่หน้าขึ้นมาอีกเทรอ ไม่มีเลยขาดสะบั้น เรียกว่า ปจฺจตุตฺต เวทิตพฺโพ ด้วย ขาดสะบั้นด้วย สนฺทิกฺกุฏฺฐิโก ด้วย หาที่สงสัยไม่ได้แล้ว เพราะฉะนั้นสอนโลกจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกอย่างไม่มีอะไรมาติด เราก็ไม่ติดเขา เขาก็ไม่ติดเรา ต่างคนต่างไม่ติดกัน โลกก็บธรรมไม่ติดกัน สมมุติกับวิมุติไม่ติดกัน พูดได้เต็มปาก ถ้าจะพูดตามความเห็นสมควรแล้วกับเหตุผล ถ้าไม่สมควรแล้วทำยังไงก็ไม่พูด

นี่เราก็ดูให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ท่านทั้งหลายเคยได้ยินที่ไหนบ้างในเมืองไทยเราบ้าง ที่เป็นพระแบบบ้ำเหมือนหลวงตาบัวนี่ พูดยังงี้ก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ เราไม่มีอะไรกับใคร จะดุด่าจะอะไรก็ตาม พอพูดออกไปพิชหายพร้อม ๆ ไม่มีคำว่าอารมณ์ที่เรียกว่าไม่ติดเขาไม่ติดเรา ถ้าติดเราเสียอย่างเดียวก็ติดเขา เมื่อติดเขากับติดเราแล้วมันก็ก้าวไม่ออก ทั้งกลัวทั้งกล้าเต็มหัวใจนี่นะ พูดอย่างนั้นเกรงใจ พูดอย่างนี้เกรงใจ อันนั้นกล้าพูดอันนี้ไม่กล้า ทั้งกล้าทั้งกลัววิ่งไปตามคน ๆ เดียวนี้ บ้ากล้าบ้ากลัวอยู่กับเราเข้าใจไหม ครั้นหมดอันนี้แล้วไม่มีอะไรกับใครนะ พูดไปแล้วดีชั่วก็เอาอย่างนั้น พูดทางดีบทางดีก็เพื่อคนทั้งนั้นนะ เพื่อสัตว์เพื่อผลประโยชน์เขาไม่รับ รับไม่ได้ก็เป็นกรรมของสัตว์เท่านั้นเอง เราไม่มีอะไรเสีย ได้ก็ไม่มี เสียก็ไม่มี เราไม่มี ทุกอย่างไม่มีในโลกสมมุตินี้ เราจึงสอนโลกเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราตายแล้วจะไม่มีใครสอนอย่างนี้นะ เราพูดจริง ๆ เราไม่ได้คุยเราพูดตามหลักความจริง แต่ก่อนเราก็ดูอย่างนี้ไม่ได้เพราะมันไม่รู้อย่างนี้นี่นะ

ฟังซิ ใครเคยได้ยินไหม เรายกโคตรของเรามา ฟังซิ เวลามันรู้ขึ้นมาอย่างอัศจรรย์ ตัวสะท้อนหัวน้ใจประหนึ่งว่ากระเทือนหมดโลกธาตุ ทั้ง ๆ ที่ร่างกายมันฟุ้งของมันกระเทือน ระหว่างกิเลสกับธรรมชาติสะบั้นจากกันลงไปนี้ นี่แรงหรือไม่แรง คือกิเลสที่มัน

กตถ่วงจิตใจเรานี้ เหมือนว่ากตถ่วงโลกธาตุเอาไว้ ที่นี้พอกิเลสขาดจากใจนี้กระเทือนถึงกัน จิตนี้ดีตึง อันนั้นพุ่งลงไปตึงตึง เหมือนว่าโลกธาตุหวั่นไหว เป็นอย่างนั้นนะ นี่มันรู้ขนาด นี่มันก็อุทานออกมาอย่าง ถ้าภาษาโลกเรียกว่าอุทานออกมาอย่างลืมหืมตัวว่าอันเถอะนะ เพราะมันพุ่งอย่างแรง เหนอ ธรรมประเภทนี้ นี่หรือพระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมท่านตรัสรู้ อย่างนี้ละหรือ พระธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละหรือ ๆ พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละหรือ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร ขึ้นตรงนี้นะ ว่า พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร มันเป็นแล้วนั้น แต่ ก่อนเราก็คงไม่เคยเห็นไม่เคยเป็น

พอออกจากนี้แล้ว เหนอ ธรรมประเภทนี้แม้แต่โคตรพ่อโคตรแม่ของเราก็คงไม่เคยรู้ เคยเห็น แต่เรามันรู้ได้เห็นได้เพราะอะไร ก็โคตรพ่อโคตรแม่ของเราไม่ได้ปฏิบัติท่านก็ไม่มี ก็เราปฏิบัติเรารู้ได้อย่างนี้ ก็ยอมรับ นี่ยกน้ำหนักมา อะไรจะมีคุณค่ายิ่งกว่าคุณของพ่อ ของแม่ของโคตรของแซ่ แต่ไม่มีน้ำหนักยิ่งกว่าธรรมประเภทนี้ ท่านก็กราบธรรมประเภท นี้ความหมายว่าอย่างนั้นเข้าใจไหมละ จึงไม่มีคำว่าเสียหายตรงไหน เรายกเอาน้ำหนักคุณ พ่อ คุณแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย มีคุณค่ามีน้ำหนักมากเท่าไร แต่ครั้งแล้วท่านเหล่านั้นก็มากกราบ ธรรมที่มีน้ำหนักมากกว่าท่านเหล่านั้นอีก เราจึงยกมาพูดได้เข้าใจไหม เราไม่ได้พูดเหยียบ ย่ำทำลายโคตรแซ่ของเรานะ เรายกมาเพื่อเทิดทูนท่านต่างหาก

ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ ธรรมพระพุทธเจ้าเปิดจำมาตลอด นอกจากคนมันไม่ลืมหูลืมตาไม่สนใจเป็นบ้ากับกิเลสตัณหา ถือเป็นของดิบของดี อันมูตรอันคูชอบนัคนะ เอามาปะหัว ๆ ถ้าอรรถธรรมมันไม่ยกเอาเข้ามาใกล้ชิดติดตัวแหละ มันเป็นอย่างนี้มันเสีย เกียรติ เสียเกียรติสัวเสียเกียรติสถานซึ่งพอกอยู่หัวมันนั่นแหละ เข้าใจหรือ เอาละพูดมาก ไปมันจะเป็นบ้าไปแล้วนะ เอาละพอ

โยม พระหลวงตาเจ้าคะ วันนี้ผ้าป่าหน้าศาลา ๔,๐๑๐ บาท แล้วก็ ๑ ดอลลาร์เจ้าคะ หลวงตา เหนอ มีเท่าไรเอาหมดนั้นละ ได้เท่าไรเอาหมดละชิ ก็เราหาไม่เป็น คนอื่นเอามาให้ หามาเท่าไรก็เอาหมดละชิ ปฏิเสธได้อย่างไร

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th